

FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK PLATFORMU

VİCDAN MAHKEMESİ RAPORU

24.03.2024

Filistin tarihini yok etmek istiyorlar ama tarihi Filistin direnişi İsrail karşısında asla boyun eğmeyerek tarihe damgasını vuruyor.

Bizler bu direnişin yanındayız.

Vicdan Mahkemesi de bu bağlamda, İsrail'in soykırım suçlarını, insanlık ve savaş suçlarını belgeleme, tanıklık etme ve direnen Filistin halkının haklı mücadelesini destekleme girişimi olarak gerçekleştirildi.

- **Biz Kimiz** 2
- **Amaç ve İşleyişi ile Vicdan Mahkemesi** 3
- **“Soykırımlar Karşısında Vicdanların Sesi”** Ferhat Kentel & Ömer Madra Yazısı 4
- **Vicdan Mahkemesi; 15 Masa ve Çalışma Kapsamı** 7
- **Filistin'e Özgürlük Platformu İddianamesi** 10
- **Vicdan Heyeti Kararı** 22

FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK PLATFORMU

Filistin'e Özgürlük Platformu olarak bizler, İsrail'in hızla bir soykırım biçimini alan işgaline karşı birleşik bir mücadele örmek amacıyla yola çıktık.

Dünyanın hemen her ülkesinde Gazze için örgütlenen dev eylemler ve hareketlerin bir parçasıyız.

Tüm ülkelerde Filistin'le dayanışma içinde olanların yığınsal eylemleri, Filistin halkının uzattığı eli tutmak adına çok kritik bir öneme sahip. Bu tabloya Türkiye'deki milyonların savaş karşıtı öfkesini de ekleyince, bu öfkeye de kanal olmak üzere, siyasal kutuplaşmayı aşan bir başlangıç yapmış olduk.

Gazze'de çalışan katliam şebekesini durdurmak için atılacak en önemli adımların; i) bu eylemlerin tüm ülkelere aynı kitlesellikle yayılması, ii) İsrail'e ticari tecrit uygulanması olduğunu vurguluyoruz.

TALEPLERİMİZ

Gazze'ye yönelik bu soykırımcı girişimin hemen sonlanmayacağını biliyor, 'Acil Ateşkes' talebini bu nedenle çok önemli buluyoruz. Ancak ateşkes gerçekleştiğinde bile, mücadelemizin, Filistin halkı kendi topraklarında özgürce yaşayabilene dek sürdürülmesi gerektiği de açıktır.

Türkiye'de İsrail ile ticaretin geçici olarak durdurulmasına yönelik alınmış olan karar önemli olmakla birlikte henüz serbest ticaret anlaşması feshedilmiş değildir. Bu nedenle bizler, soykırımcı işgal devletini durduracak en önemli adımlardan biri olmasından ötürü, İsrail'e ticari tecrit uygulanmasını talep ediyor ve Güney Afrika'nın başvurusu ile Uluslararası Adalet Divanı'nda başlayan dava süreçlerine Türkiye'nin de İrlanda ve Nikaragua gibi müdahil olduğunu görmeyi arzuluyoruz.

AMAÇ VE İŞLEYİŞİ İLE

VİCDAN MAHKEMESİ

Amacımız, Filistin'in özgürlüğü için verilen küresel mücadeleyi büyütmek ve Güney Afrika'nın açtığı yola bir taş daha döşeyerek İsrail'in tüm suçlarından yargılanmasını sağlamaktır.

Simgesel uluslararası mahkememizde incelenen deliller, alanlarında uzman kişiler ve o alanda örgütlenen aktivistlerden oluşan 15 masa tarafından hazırlanıp dosyalandı. İsrail'in kasıtlı ve planlanmış bir soykırım gerçekleştirdiğini gösteren bu suç dosyaları, uzman hukukçular rehberliğinde, ceza hukukunun gerektirdiği şekilde; belgeleriyle, delilleriyle hazırlandı. Ardından hepsi, iddianameyi hazırlayan Hukuk ve İnsan Hakları Masası'na teslim edildi ve böylece **15 masada hazırlanan 15 suç dosyası** tek bir iddianameye dönüştürülmüş oldu.

Vicdan Heyeti altı üyesiyle aşağıdaki isimlerden oluşuyordu;

FATMA AKDOKUR, ERDAL DOĞAN, FİLİZ KERESTECİOĞLU, MEHMET ALİ DEVECİOĞLU, MELEK ULAGAY TAYLAN ve SELİM DERİNGİL.

Heyet, 15 masanın hazırladığı suç dosyalarını, her masanın kendi sunumuyla dinledi.

Fakat sadece masaların suç dosyaları değil, Filistinli tanıklar ve beraberinde dünyanın çeşitli ülkelerinden bağlanan akademisyenler, Filistin'de yaşananlara tanıklık etmiş gazeteciler, hukukçular, doktorlar, araştırmacı ve aktivistler de dinlendi.

Uluslararası konuşmacılarımızdan bazıları aşağıdaki gibiydi:

- Güney Afrika Heyeti'nden Khaled Al-Shouli
- Filistinli Hukukçu Amjad Salfiti
- Soykırımın tanığı, Gazzeli cerrah Dr. Ghassan Abu Sittah
- DAAR Kültürel Miras Araştırmaları: Filistin Göçmen Kampları araştırmacıları Sandi Hilal ve Alessandro Petti
- Jewish Voice for Peace üyeleri
- Filistin Genel Sendikalar Konfederasyonu Genel Başkanı Shaher Sa'ed

Bu raporda **Vicdan Mahkemesi Kararı** bölümünde sunulan metin, mahkemenin sonunda heyet tarafından açıklanmış olan karar metnidir.

VIETNAM'DAN IRAK'A VE FİLİSTİN'E SOYKIRIMLAR KARŞISINDA VİCDANLARIN SESİ

Ferhat Kentel & Ömer Madra

Dünya tarihini, ortalama insan toplulukları üzerinde hâkim olduğu şekliyle özetlemeye çalışırsak, herhalde en kolay özet bir “siyasal tarih” okumasıyla yapılır. Hangi kabile, hangi krallık, hangi imparatorluk, hangi devletin ordusu kimleri yendi? Ülke sınırları nasıl değişti? Ne tür anlaşmalar yapıldı? gibi sorularla yazılan bir tarihtir bu. Günümüzde ulus-devletlerin resmî ideolojilerine ve tarih yazım felsefelerine bakıldığında bu çok rahat görülür. Zafer, mağlubiyet, devrim, darbe, fetih, işgal, sınır, kuruluş gibi kavramlar eşliğinde, belli bir zaman dilimi içinde, verili topraklar üzerinde yaşayan insanlar o zamana ve o toprağa duygusal olarak bağlanmayı öğrenirler ve bağlanırlar.

Dinlerin tarihi de aşağı yukarı benzer şekilde yazılır. Hangi peygamberin yaymaya çalıştığı din kimler tarafından eziyet görmüştür? Sonra bu peygamberi izleyenler nerelere yayılmıştır? sorularına verilen ve tekrarlanarak inanılan cevaplarla birlikte geniş insan topluluklarının inşa olmuş olan siyasal birliklere, cemaatlara dahil olması sağlanır. Bu hâkim anlatıların altında sosyal sınıfların, kadınların ya da gündelik hayatın tarihi, kenarda köşede kalan yan anlatılar niteliğinden öteye kolayca geçemez.

Bu büyük anlatıların en önemli özelliği bir tercihe ilişkin olmayıp, söz konusu coğrafya üzerinde çatışma (en iyi ihtimalle “rekabet”) içinde olan aktörlerin, sosyal sınıfların ya da kültürel grupların aralarındaki eşitsiz güç ilişkilere bağlı olmalarıdır. Var olan hiyerarşik güç ilişkisinin muhafaza edilmesi için, ritüellerle, eğitimle tekrarlanan “kurucu iradenin” anlatılarının ve bunu meşrulaştıran “kurucu mitlerin” sorgulanmaması gerekir.

Dolayısıyla böyle bir güç ilişkisi içinde yazılan tarih, güçlü olduğu için o tarihi “yazabilenlerin” sebep oldukları felaketleri, yerinden etmeleri, katliamları, soykırımları görünmez kılar. Ancak bu hâkim tarih yazımının yazmadığı zulüm ve felaketlerin ilelebet tarihten yok olduğu anlamına gelmez. Kenarda köşede kalan hafıza parçaları, hatıralar, direnen alternatif hikâyeler, hem geçmişe dönük hem de şimdiki zamana ilişkin olarak, iktidar anlatıları karşısında sürekli bir tehdit oluşturur.

Modern zamanlarda var olan iktidar kurumlarının hem geçmişe dönük hem de şimdiki zamana dair yazdığı tarih kuşkusuz çok önemli avantajlara sahip. Her şeyden önce, kapitalizmin “rasyonalitesinin” hâkim olduğu küresel dünya düzeninin elinde çok büyük imkânlar var. Yeni dönem kapitalizmin en güçlü şirketlerini bünyesinde barındıran iletişim teknolojileri, dijital araçlar, medya kanallarından oluşan dünya olağanüstü “inandırma” imkânı sunuyor. Manipülasyon, propaganda ya da “iletişim” faaliyetleri vasıtasıyla devletler, güç ya da iktidar odakları, “haklı olmak” zorunda olmadan kendilerini kabul ettirebiliyorlar, zulümlerini ve yalanlarını saklayabiliyorlar.

Ancak, her ne kadar eşitsiz bir dünyada yaşıyorsak da, dayatılan dil ya da inandırılan gerçeklik dışındaki alternatif gerçeklikler, zulme “zulümdür!” diyenlerin sesi yok edilemiyor...

İşte dün Nazi Almanyası'nın sessiz çoğunlukların gözü önünde Yahudi halkı üzerinde uyguladığı soykırım nasıl unutulmayıp, hatta tersine nasıl kutsal bir kuruluş referansı haline geldiyse, bugün İsrail devletinin Filistin halkı karşısında uyguladığı soykırımı gücünün total bir kuşatmayla kurmaya çalıştığı dilin dışına çıkarmak son derece mümkündür.

VİCDANLARIN SESİ

Bugün dünyanın her köşesinde alternatif bir gerçeklik ve adalet peşinde koşanların yarattıkları çok önemli bir araç var. Silahlarıyla, medyalarıyla, şirketleriyle birlikte güçlü olanların, güçleri oranında “rasyonelleştirdikleri” “reel siyasetin” dışında, kelimeleri ve cümleleri “rasyonel” olmayan, ama sonuna kadar duygularıyla çığlık atan ve adalet isteyenlerin vicdanlarından çıkan ve vicdanlara seslendikleri bir çağrı var.

Filistin halkı için insanlığa, adalete yapılan bu çağrı, reel siyasete bağlı kalan uluslararası hukukun keskin iktidar sınırlarını da parçalıyor. Bu çağrının bugün gündemimize yoğun bir şekilde girmesini sağlayan tarihsel bir meşruiyet var. 1966'da ABD'nin Vietnam'ı işgali ve işgal sırasında uygulamış olduğu savaş suçları karşısında oluşturulan “Uluslararası Savaş Suçları Mahkemesi”, her ne kadar güçlü ve savaş suçları işleyen bir devlet olarak ABD tarafından “önyargılı ve gösteri amaçlı bir oluşum” olarak algılanıp, görmezden gelinmeye çalışılmış olsa da, gerek o dönemde, gerekse daha sonrasında ABD'nin işgaller konusunda yaratmış olduğu fütursuz siyasetin artık mümkün olamayacağı konusunda çok güçlü bir alternatif dil üretmiştir.

1967 yılında Stockholm ve Kopenhag'da yapılan, girişimi başlatan filozof ve matematikçi Bertrand Russell'e ithafen “Russell Mahkemesi” olarak adlandırılan “Vicdan Mahkemesi” ulusal ya da uluslararası resmi yargı organlarının meşruiyetinin ötesinde alternatif bir hukuksal meşruiyet alanı kurmayı başarmıştır. 18 ülkeden temsilcilerin yer aldığı, aralarında Onursal Başkan Bertrand Russell'in yanı sıra, Fransa'dan Jean-Paul Sartre, Simone de Beauvoir, ABD'den James Baldwin, Türkiye'den Mehmet Ali Aybar gibi isimlerin yer aldığı 25 üyesiyle birlikte “Vicdan mahkemesi” gerçek bir mahkemenin yöntemlerini izleyerek, tanıkları dinleyerek, delilleri ortaya koyarak, ABD'nin Vietnam'da işlediği savaş suçlarını araştırmış ve bu suçları, güç karşısında eli kolu bağlı olan alternatif dünyaya duyurmayı başarmıştır.

Russell Mahkemesi'nin kararları arasında sadece Vietnam'da insanlık suçu işleyen saldırgan ABD değil, bu saldırıya dolaylı ya da dolaysız katkıda bulunan bütün ülkelerin suça ortak oldukları kabul edilmiştir. Başka bir ifadeyle, Russell Vicdan mahkemesi şunu öğretmiştir: bir devletin “terörüne yataklık etmek” olarak tanımlanabilecek şekilde, saldırgan ülkeye silah satmak, saldırganın düşman ilân ettiği halk, çocuklarıyla ve geleceğiyle birlikte öldürülürken ve onlara hiçbir yardım yapılmazken, hatta bu yardımlar engellenirken, saldırgan devletin halkını hiçbir hak ve beslenmeden mahrum bırakmayan ticareti sürdürmek, uluslararası platformda saldırganın meşruiyetini savunmak gibi faaliyetlerin hepsi suça ortak olmaktır ve vicdanlarda mahkûm edilmelidir.

Mahkeme döneminde “Bizler yargıç değiliz. Bizler tanığız. Görevimiz insanoğlunun bu korkunç suçların tanıklığını üstlenmesini sağlamak ve insanlığı Vietnam'da adaletin safında birleştirmektir.” diyen Bertrand Russell ve mahkemenin dünyaya yansıttığı vicdanlardan çıkan hukuk, güçlülerin siyasetiyle şekillenen hukuk karşısında o günden bugüne meşruiyet kazanmaya devam etti.

Russell Mahkemesi, son oturumu İstanbul'da yapılan “Irak Dünya Mahkemesi”ne de esaslı bir esin kaynağı oldu. ABD'nin, yanına Britanya'yı da alarak “Terörle Savaş” adı altında tamamen düzmece “kanıtlar”la Ortadoğu'da Irak'a karşı 21. Yüzyılın en vahim saldırılarını gerçekleştirerek büyük bir yıkım – ölüm – dehşet – vahşet saçtığı bu felaketin sonuçları aradan geçen yirmi küsur yıldan sonra bugün bile etkilerini bölgede kuvvetle hissettirmektedir demek yanlış olmaz.

Irak Dünya Mahkemesi'nin İddia Heyeti üyelerinden, Profesör Walden Bello'nun ifadesiyle “sivil toplum başrolde olduğu” Irak Dünya Mahkemesi, küresel sivil toplumun, gerçeğin ve adaletin kaynağı olarak, evrensel düzeyde itibarını kaybetmiş olan hükümetlerin ve şirket medyasının yerini aldığı ve bu rolü ne kadar başarılı yürüttüğünün çarpıcı bir göstergesiydi.

İstanbul oturumu iki yıldır süren ve Londra, Mumbai, Kopenhag, Brüksel, New York, Japonya, Stockholm, Güney Kore, Roma, Frankfurt, İspanya, Tunus ve Cenevre'nin de aralarında bulunduğu 20 oturumun gerçekleştiği sürecin son noktasıydı.

VİCDANLARIN SESİ

Türkiyeli barış aktivistleri tarafından düzenlenen, dünyanın dört bir yanından ve farklı kesimlerden yüzden fazla kişinin katıldığı, 10 farklı ülke yurttaşlarından oluşan bir Vicdan Jürisi ve 54 kişilik İddia Heyeti ile, bu oturum “neredeyse kusursuz bir üzüntü, öfke ve lanetleme senfonisi” idi.

Günümüze gelirsek, 7 Ekim’de Hamas’ın İsrail’i beklenmedik şekilde gafil avladığı anlaşılan saldırının ardından İsrail’in başlattığı olağanüstü kırım beşinci ayını doldurdu ve dünya devletlerinin büyük çoğunluğunun – sınıksız kapalı – gözleri önünde tüm şiddet, vahşet ve dehşetiyle devam ediyor. Fransa’nın ve dünyanın en büyük saygı duyulan aydınlarından biri olan halen 102 yaşındaki “hezarfen” Yahudi filozof, sosyolog, antropolog, ekolojist ve II. Dünya savaşında ünlü Nazizme karşı direniş savaşçılarından Edgar Morin geçen ay ortasında Fas’ta katıldığı bir edebiyat toplantısında bir konuşma yaptı. İçinde bulunduğumuz korkunç durumu birkaç cümleyle zihinlerimize çivi gibi çakacaktı. Bilge savaşçı Morin, Lord Russell’in “Tanıklık” konusundaki o müthiş sözlerini kuvvetle hatırlatırcasına şöyle diyecekti:

“Yüzyıllar boyunca dini ya da ırksal sebeplerle zulme uğramış bir halkın soyundan gelenleri temsil edenlerin... bugün İsrail devletinin karar vericileri olan bu kişilerin bütün bir halkı kolonize etmeleri, onları kendi topraklarından kısmen kovmalarından ve hatta kendi topraklarından tamamen kovmaya kalkmalarından... Gazze halklarının sivillerini, kadınlarını ve çocuklarını ardı arkası gelmeyen bir şekilde vurmalarından büyük şaşkınlık ve öfke duyuyorum. ... Dünyanın sessizliği karşısında da...

Ve fakat şu da var: Dehşetengiz bir trajedinin ta içinden geçmekteyiz; Zincirlerinden boşanmakta olan bu şeyin karşısında her ne kadar güçsüz olsak da ... Şunu diyorum ben: Tanıklık edelim! Tanıklığımızı Sürdürelim. Çünkü, elle tutulur şekilde direnemediğimizde elimizde kalan tek şey Tanıklıktır!... Zihinlerimizde direnelim. Aptal yerine konmayalım. Asla Unutmayalım. Şeylerle kafadan yüzleşme cesaretini daima kendimizde bulalım...”

Devletlerin, büyük kurumların arasındaki güç ilişkilerinden ortaya çıkan adaletsiz ortamları ve tam da eşitsiz güç ilişkileri nedeniyle adaleti üretmesi zor görünüyor. Ve bugün İsrail’in Filistin karşısında uyguladığı soykırım, dünya üzerinde yaşayan ve adalet isteyen insanların vicdanlarında isyan yaratıyor ancak İsrail’den farklı olarak bu insanların elinde silah yok. Ancak dünyanın her köşesinde bu adaletsiz ortama ses çıkaracak, savaşanların gözlüklerinden bakmak zorunda olmayan vicdanlar, özgür bilinçler var. Ve bugün bir bakıma, reel siyaset karşısında bir vicdan inşası gerçekleşiyor. Bu vicdan inşasında, bir devletin ve silahlı güçlerinin başka halklar ve topraklar üzerinde uyguladığı her türlü kırım; insanlar, kültür, kadınlar, çocuklar, hafıza, akademi, tarih vb. karşısında yok etmek üzere yaptığı her türlü soykırımı tarih yazımının içine yerleştiriyor. Vicdan mahkemeleri bu vicdanı toplumların ve tarihin önüne koyuyor. Vicdan ve vicdanların yer bulabildiği mahkeme fikri bugün “sözle ele geçirmenin” çok güçlü bir aracı olarak önümüzde duruyor.

Bu perspektiften ve önceki deneyimlerden yola çıkarak 23 Mart tarihinde İstanbul’da bu kez de İsrail’in yargılanacağı bir Vicdan Mahkemesi gerçekleştiriliyor. Filistin’e Özgürlük Platformu’nun düzenleyeceği Vicdan Mahkemesi’nde Gazze’de yaşanan suçlara tanıklık edilecek ve Uluslararası Adalet Divanı tarafından yargılanmakta olan İsrail bir kez de vicdanlarda yargılanacak. Bu suça tanıklık edenler sessiz kalmayarak hem suçun durdurulması için elinden geldiğince ses çıkarak hem de tarihe önemli bir not daha düşülmüş olacak.

VİCDAN MAHKEMESİ

15 MASA

Bu bölümde, Filistin'e Özgürlük Platformu bünyesinde kurulan 15 masanın Vicdan Mahkemesi için hazırladığı raporların içeriğine dair bilgi sunulmaktadır.

BİLGİ KIRIM

İsrail'in Filistin'de işlediği soykırımın önemli bir ayağı olan bilgi-kırıma yönelik bir dosya oluşturuldu; bilgi üretim ve aktarım mekanları olan üniversiteler ile arşivlerin bombalanmasından Filistinli akademisyenlerin özellikle hedefleniyor olmasına kadar pek çok başlıkta belgeleme yapıldı.

ÇOCUK

Nüfusunun %47'sini çocukların oluşturduğu ve güvenli bir noktanın kalmadığı Gazze'de çocuklar, ölümle beraber; açlık, susuzluk, hastalıkla da karşı karşıyalar. Çocuk Masası'nda, refakatsiz kalan çocuklar; uzuv kaybı yaşayan çocuklar; eğitim, barınma, sağlık gibi en temel haklarından mahrum kalan Gazzeli çocukları konu alan detaylı bir çalışma yapıldı.

EĞİTİM

İsrail'in aralıksız bombaladığı Filistin'de öğrencilerin en temel hakkı olan eğitim hakkı ellerinden alındı. Okulların bombalandığı Gazze'de öğrenciler eskiden eğitim aldıkları okullarında şimdi sığınmacı olarak yaşamaya çalışıyor. Gazze'de eğitim kurumlarında çalışan binlerce eğitimci, personel ve öğrenci yaşamını yitirdi. Eğitimciler Masası tüm bu başlıkları içeren detaylı bir dosya oluşturdu.

GAZETECİLER

İsrail'in 9 Ekim'de Gazze'yi tamamen kuşatma altına alması ve yabancı basın girişini yasaklamasıyla beraber Gazze'de sadece 7 Ekim öncesinde orada bulunan gazeteciler kalabildi. Gazeteciler Masası, aylardır son derece ağır ve tehlikeli koşullarda dünyaya haber ulaştırmaya çalışan gazetecilerden Filistinlilerin sesini istikrarlı bir biçimde sansürleyenlere kadar birçok başlığı içeren bir suç dosyası hazırladı.

HAYVAN HAKLARI

Gazze'deki çatışmanın refakatçi (evcil) hayvanlara, besi/çiftlik hayvanlarına, deniz canlılarına ve yaban hayatına olumsuz etkilerinin araştırıldığı masa tarafından, İsrail saldırılarının Filistin'de yaşayan tüm canlılar üzerindeki olumsuz etkilerine dair bir dosya sunuldu.

HUKUK VE İNSAN HAKLARI

Tüm masaların Vicdan Heyeti'ne sunmuş oldukları suç dosyaları, Hukuk ve İnsan Hakları Masası'ndaki hukukçular tarafından incelendi ve mahkemeye sunulmak üzere bir iddianame hazırlandı.

İŞÇİ

İşçiler tüm mücadele alanlarımızda olduğu gibi Filistin'deki şiddetli saldırıların da merkezinde yer alıyor. Bu nedenle, İsrail'in Filistin halkına yönelik soykırım girişimini bir de işçilerin gözünden; saldırılarda can veren, güvencesiz koşullara itilen, topraklarından olan işçiler bağlamında değerlendirmek gerekirdi.

KADIN & LGBTİ+

7 Ekim'den itibaren yoğunlaşan saldırıların kadınlar ve LGBTİ+'lar üzerindeki yıkıcı etkilerini vurgulama amacıyla kurulan masa, yerleşimci-sömürgeciliğin toplumsal cinsiyet ve beden politikalarını belgeledi, kadın ve LGBTİ+lara olan şiddetin sömürgeci politikayla ilişkisini temellendiren bir dosya hazırladı.

MEKAN ÇALIŞMALARI

Dünyanın dört bir yanından mimar, plancı, mühendis ve mekân üzerine çalışan aktivistlerin bir araya geldiği masada İsrail işgalinin tarihsel ve mevcut mekân politikaları, tarihi ve kültürel mirasa yönelik saldırıları, yerinden edilme ve geri dönüş/yeniden inşanın imkânsızlaştırılması gibi bir dizi başlığa odaklı bir rapor oluşturuldu.

MÜZİK EMEKÇİLERİ

Soykırımın, bir ifade, etkileşim ve bellek alanı olarak müziğe ve müzisyenlere etkisini araştıran Müzik Emekçileri Masası, Filistinlilere yönelik baskıların bellek taramasını yaptı ve müzikte soykırımın izini sürdü, müziğin özgürlük mücadelesindeki birleştirici etkisini belgeledi.

PSİKOLOJİK SAĞLIK

7 Ekim'den çok önce, İsrail'in kurulmasından bu yana süregelen şiddet, işgal, zorla yerinden etme ve apartheid rejiminin korku ve baskı ortamının yol açtığı travmalar incelendi. Bunların hem bireysel hem de toplumsal psikolojik sağlık üzerindeki etkilerini ve Gazzelilerin 7 Ekim'den beri yaşananlara gösterdikleri travma tepkisini gerçekçi bir perspektifle sunan bir rapor hazırladı.

SAĞLIK

Filistinlilerin sağlık verilerini de inceleyen masa, Filistin'de sağlık hizmetlerinin fiili varlığı ve altyapısını hedef alan saldırıların "yok edici" etkilerini gözler önüne serdi. Bununla beraber, İsrail işgal devletinin 7 Ekim itibarıyla şiddetli biçimde, ama 1948'den bu yana kasti olarak uyguladığı yerinden etme, tehcir ve abluka politikasının Filistin halkının fiziksel ve ruhsal sağlığı üzerindeki etkileri de belgelendi.

SANATÇILAR

Sanat; yaşamaya ve iyileştirmeye devam eder, düsturuna olan inançla, Sanatçılar Masası, İsrail'in Filistin'e uyguladığı işgal ve soykırım girişiminin Filistinli sanatçılar tarafından ele alınış biçimlerini inceledi. Baskı ve soykırımın sanatsal tanıklığı eşliğinde hazırlanan rapor, Filistin halkının yok sayılan/edilen kültürünün izlerini ortaya seriyordu.

SİNEMA & BELGESEL

Yoluna Sanat Masası'nda başlayan bu inceleme dosyası, sinemacılar ve belgeselcilerin elinde yeni bir suç dosyasına dönüştü.

SU, TOPRAK, YAŞAM VE İKLİM ADALETİ

Gıda, su ve enerji kaynaklarının Filistinlilere yönelik baskı, kontrol ve zulüm aracı olarak kullanıldığını gösteren masa, İsrail'in soy-kırım suçlarının yanına eko-kırım suçlarını da ekleyen kapsamlı bir dosya hazırladı.

İDDİANAME

Filistin'e Özgürlük Platformu bünyesinde **Vicdan Mahkemesi** için çalışan 15 masanın hazırladığı raporlardan derlenerek sunulmuş olan iddianameye bu bölümde yer verilmiştir.

Hangi din, inanç, ırk ve cinsiyetten olursa olsun; vahşete bürünmüş bir hal alan, İsrail'in Gazze saldırıları karşısında sessiz kalarak insanlık onurunu çürütmek istemeyen, insan kalmak isteyen herkes adına ve Gazze'de zulme karşı yaşam haklarını koruyan Filistinlileri, ayrıca İsrail hükümetlerinin despot yönetimini protesto eden, bu yönetimlere direnen İsrail yurttaşlarını selamlayarak; aşağıda yer alan iddianame ve ekindeki raporları **Filistin için Vicdan Mahkemesine** sunarız.

VİCDAN MAHKEMESİNE,

BAŞVURUCU: FİLİSTİNE ÖZGÜRLÜK PLATFORMU

SANIKLAR:

1. İSRAİL DEVLETİ
2. İSRAİL CUMHURBAŞKANI
3. İSRAİL BAŞBAKANI
4. İSRAİL GENELKURMAY BAŞKANI ve DİĞER ASKERİ YETKİLİLER
5. İSRAİL DEVLETİNİN DİĞER YETKİLİLERİ

SUÇ:

1. SOYKIRIM
2. APARTEİD (IRK AYRIMCILIĞI)
3. İNSANLIĞA KARŞI SUÇLAR
4. SAVAŞ SUÇLARI
5. DİĞER HAK İHLALLERİ

SUÇUN İŞLENDİĞİ TARİH: 1948-2024

SUÇUN İŞLENDİĞİ YER: FİLİSTİN TOPRAKLARI

HUKUKİ DAYANAKLAR

Uluslararası Soykırımı Önleme ve Cezalandırma Sözleşmesi; Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Statüsü; Uluslararası İnsancıl Hukuk; Tarihi Eserlerin, Sanatsal Kurumların ve Bilimsel Yapıtların Korunmasına Dair Washington Sözleşmesi; Birleşmiş Milletler, Olağanüstü ve Silahlı Çatışma Hallerinde Kadınların ve Çocukların Korunmasına Dair Bildiri ve diğer uluslararası sözleşmeler.

DELİLLER

Çocuk, Eğitimciler, Bilgi Kırım, Gazeteciler, Mekan Çalışmaları, Sanatçılar, Hayvan Hakları, Müzik Emekçileri, Sağlık, Kadın ve LGBTI+, İklim Adaleti, Psikolojik Sağlık, Sinema-Belgesel ve İşçi Masaları inceleme raporları, tanık beyanları, basın-yayın organlarında yer alan ve yalanlanmayan İsrail Devleti yönetici ve diğer görevlilerinin açıklamaları, haberler, görüntüler ve diğer her türlü delil.

KISA OLARAK TARİHÇE

Siyonizm, iki bin yıllık bir hareket olmadığı gibi, 1880'lerdeki doğumundan sonra Doğu Avrupa'da bile Yahudiler arasında uzun zaman ancak çok küçük bir azınlığın desteğini kazanabilmişti. Yahudi düşmanlığını kaçınılmaz bir olgu olarak kabul ediyor ve bu nedenle, buna karşı örgütlenerek mücadele etmenin anlamsız olduğunu savunuyordu. Siyonizm ırkçılığı sınıflı toplumların ve özellikle kapitalizmin bir sonucu olarak değil, insan doğasının temel öğelerinden biri olarak yorumluyordu. İnsan doğası değiştirilmeyeceğine göre, Yahudiler için tek çıkar yol kendi devletlerini yaratarak, başka ülkelerde azınlıklar olarak yaşamaktan kurtulmaktı. Siyonizmin siyasal yaratıcıları, örgütsel kurucuları ve ilk önderleri çoğunlukla Batı Avrupa ve Kuzey Amerika'dandı. Bu önderler, emperyalist, milliyetçi ve ırkçı Avrupa'nın çocuklarıydılar. Hareketi yarattıkları dönem, Avrupa kapitalizminin dünyanın dört bir köşesini askeri veya iktisadi olarak işgal ettiği, pazar, hammadde ve ucuz emek peşinde tüm dünya ülkelerini sömürgeleştirdiği en şanlı dönemiydi. Zaman zaman en vahşi, en barbarca yöntemlerle tarlalarından, çöllerinden ve dağlarından koparılarak üretime koşulan uluslar, halklar ve kabileler, bir şekilde Londra ve Paris'teki liberal kamuoyuna izah edilebilmeliydi. İzahat bir yandan sömürge ülkelere uygarlık götürüldüğü şeklini alırken, bir yandan da derisi beyaz olmayan bu halkların zaten tam anlamıyla insan da olmadıkları şeklini aldı. Dönemin saygın antropologları en bilimsel yöntemlerle Afrikalıların kafataslarını ölçmeye, Asyalıların vücut kokularını saptamaya koyulmuşlardı. Bu dönemde bir İngiliz, Fransız veya Alman vatandaşı için, üstelik aydın ve liberal bir vatandaş için, Avrupa ırklarının üstünlüğü ve diğer ırklar karşısında "uygarlaştırıcı" bir görev taşıdıkları argümanı sorgulanmayacak ölçüde doğal bir inanca dönüşmüştü. Siyonizmin ilk önderleri de bu inançla yoğurulmuşlardı.

Filistin'in, Birinci Dünya Savaşı'nda İngiltere'nin eline geçmesiyle, Siyonistler bütün çabalarını İngiliz Hükümeti üzerinde yoğunlaştırdılar. İmparatorluğun baş tacı olan Hindistan'a gözünü diken rakip emperyalist güçlerin yolunu kesmesi açısından Süveyş Kanalı İngiliz dış siyasetinin kilit noktalarından biriydi. Osmanlı İmparatorluğuna karşı savaşan Araplara bunun karşılığında verilen bağımsız Arap devleti sözü yerine getirilmeyince Arap dünyasında gelişen İngiliz düşmanlığı Siyonistlere bir koz daha verdi. İngiltere'nin bölgede bir müttefike ihtiyacı vardı.

1917 yılı 2 Kasım günü İngiltere Hükümeti, Dışişleri Bakanı Lord Balfour'un adını taşıyan bir deklarasyon ile Yahudilerin Filistin'e yerleşmesini desteklediğini ilan etmişti. Böylece İngiltere Siyonistleri, Siyonistler ise İngiltere'nin Filistin'deki çıkarlarını destekliyordu. Bundan sonraki yıllarda bu karşılıklı destek İngiliz emperyalizminin çıkarlarına denk düştüğü ölçüde sürdü. Bölgede Arap milliyetçiliğinin yükselmesi, İngiltere'yi zaman zaman bu hareketle de dostça ilişkiler kurma çabalarına ve Siyonizme verdiği desteği azaltmaya itmesine rağmen, aslen daha "güvenilir" bir müttefik olan Siyonizm, dolaylı veya dolaysız destek almaya devam etti.

Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda Filistin'de 56 bin Yahudi ve 700 bin Arap yaşıyordu. İkinci Dünya Savaşı'nın hemen sonrasında ise, faşizmden kaçarak Filistin'e gelenlerle birlikte Yahudi nüfus 600 bine çıkmıştı.

İsrail'in kurulduğu 1948'de yeni devletin sınırları dışına kaçan Filistinli Arapların sayısı ise 840 binin üzerindeydi.

Siyonistler on yıllardır, genellikle Beyrut ve Kahire gibi büyük kentlerde yaşayan Arap toprak ağalarından toprak satın alıyor olmalarına rağmen, 1948'de Filistin'deki toprakların sadece yüzde 8.6'sı Yahudilerin elindeydi.

İsrail devleti kurulduğu andan itibaren bütün emperyalist güçlerin desteğini topladı. Başta artık İngiltere'nin yerini almış olan Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere, İngiltere, Fransa ve Sovyetler Birliği yeni devleti tanımakta tereddüt etmediler. İsrail devleti silah zoruyla, yerli Arap halk terörize edilip topraklarını terk etmeye zorlanarak kurulmuştu. Yeni devletin sınırları içinde kalan yarım milyona yakın Filistinli bir dizi temel insan haklarından yoksun olarak yaşamaya mahkum ediliyordu. Buna rağmen, 1948-1968 arasında İsrail 7.5 milyar dolar alarak Amerikan yardımı alan ülkeler arasında birinci sıraya oturdu.

Amerika ile İsrail'in ilişkisi karşılıklı çıkarlara dayanıyordu. Amerika'nın sağladığı iktisadi ve askeri yardıma karşılık, İsrail bölgede Amerika'nın en güvenilir müttefiki rolünü üstlenmişti. Ha'aretz gazetesinin 1951'de izah ettiği gibi; "İsrail'i güçlendirmek Batılı güçlerin Ortadoğu'da denge ve istikrarın korumalarına yardımcı oluyor. İsrail bir bekçi köpeği işlevini görüyor... İsrail, komşularından biri Batıya karşı izin verilenden daha öte bir saygısızlıkta bulunduğu anda, bu ülkeyi cezalandırmakta tereddüt etmeyecektir". Bu dönemde Ortadoğu'nun dünyanın en önemli petrol bölgesi olduğunun artık biliniyor olduğunu hatırlatmakta yarar var.

Siyonizm bir sömürgecilik hareketi olmakla birlikte, klasik Avrupa sömürgeciliğinden farklıdır. Siyonizm sömürgeleştirdiği ülkede yerel halkı sınır dışı etmeyi amaçlamıştır. Sadece Yahudilerden oluşan, Yahudilere ait bir devletin kurulması, kaçınılmaz olarak bölgede eskiden beri yaşamakta olan ve Yahudi olmayan halkın sürülmesini gerektirmektedir. Diplomatik çevrelerde bunu pek vurgulamamakla birlikte, ilk Siyonist önderlerin bu konuda hiçbir kuşkuları olmamıştır. Filistin'de toprak satın almakla görevli Yahudi Acentası'nın görevlilerinden R. Weitz 1940'da şöyle yazmıştır; "Kendi aramızda açıkça bilmeliyiz ki bu ülkede iki ulus için yer yoktur... Bağımsız bir ulus olmak hedefimiz bu küçük ülkede Araplar var oldukça başarıya ulaşamayacaktır. Tek çözüm Arapların bulunmadığı bir Filistin veya en azından bir Batı Filistin yaratmaktır... Bunun da tek yolu Arapları buradan komşu ülkelere transfer etmektir; tümünü transfer etmektir; tek bir köy, tek bir aşiret kalmamalıdır... Ancak böylesi bir transferden sonradır ki bu ülke milyonlarca ırkdaşımızı içine alabilir hale gelecektir." Bu çözüm, yani Filistinlerin "transfer edilmesi" hem devletin kuruluşundan önce hem de daha sonra defalarca gündeme getirilmiş ve tartışılmıştır.

Bugün bu "transfer edilme" sürecinin en kanlı safhalarını yaşadığımız ortadadır.

İsrail devletinin kurulmasından sonra, ırkçılık devletin resmi ideolojisi haline gelerek devlet yapısında kurumsallaştırıldı. Bunun belki de en çarpıcı örneği Dönüş Yasası'dır. Bu yasa gereğince, dünyanın herhangi bir yerinde doğmuş olan bir Yahudi İsrail'e gidebilir, oraya yerleşebilir ve yerleşme sürecinde devletten yardım görür. Buna karşılık, 1948 savaşı sırasında kaçan Kudüs doğumlu bir Filistinli kendi topraklarına dönemez.

Kısacası, Siyonizm hem felsefi hem pratik düzeylerde ırkçı bir akımdır. Felsefi düzeyde ırkçılığı (Yahudi düşmanlığını) insan doğasının bir parçası olarak kabul eder ve bunun karşısına kendi ırkçılığı ile çıkar. Pratik düzeyde ise, ırk temeline dayanan ve resmi ideolojisi gereği diğer ırkları dışlamayı gerektiren bir devlet kurmuştur. Bu açıdan bugün ele alacağımız tüm suçların bu arka plan üzerinde gerçekleştiğini hatırlamakta fayda var.

İSRAİL SOYKIRIM SUÇU İŞLEMEKTEDİR:

12 Ocak 1951'te yürürlüğe giren Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nin 2. maddesi, soykırımı şöyle tanımlamaktadır:

Ulusal, etnik, ırksal ya da dinsel bir öbeğin tümünü ya da bir bölümünü yok etme niyetiyle

- (a) Öbek üyelerinin öldürülmesi;
- (b) Öbek üyelerine fiziki ya da ruhsal açıdan zarar verilmesi;
- (c) Öbeğin, fiziki varlığını tümüyle ya da kısmen sona erdirecek yaşam koşullarıyla yüz yüze bırakılması;
- (d) Öbek içi çoğalmanın engellenmesi;
- (e) Öbek bünyesindeki çocukların başka bir öbeğe aktarılması eylemlerinden herhangi birinin işlenmesi.

İsrail; Gazze 'deki Filistin halkına karşı soykırım fiillerini işlemiş, işlemekte ve işlemeye devam etme riski taşımaktadır. Bu fiiller arasında öldürmek, ciddi zihinsel ve bedensel zarar vermek ve grup halinde fiziksel olarak yok olmalarına yol açacak yaşam koşullarını kasıtlı olarak tesis etmek yer almaktadır. İsrail Cumhurbaşkanı, Başbakanı ve Savunma Bakanı gibi en üst düzeyler de dahil olmak üzere İsrail Devleti temsilcileri tarafından defaatle yapılan açıklamalar soykırım niyetini ifade etmektedir. Bu niyet, İsrail'in Gazze'deki askeri operasyonunun niteliği ve işleyişinden, diğer hususların yanı sıra İsrail'in kuşatma ve abluka altındaki Filistin halkına temel gıda, su, ilaç, yakıt, barınak ve diğer insani yardımları sağlamaması, yapılacak yardımları engellemesi ve onları açlığın eşliğine sürüklemesinden hareketle de çıkarılabilir. İsrail'in Gazze'ye yönelik askeri saldırılarının niteliği, kapsamı ve boyutu da bu durumu açıkça ortaya koymaktadır. 11 haftayı aşkın bir süredir dünyanın en yoğun nüfuslu yerlerinden birini sürekli olarak bombalayan İsrail, 1.9 milyon insanı, diğer bir deyişle Gazze nüfusunun %85'ini evlerinden çıkmaya zorlamış ve onları yeterli barınaktan yoksun [bırakıp], saldırıya uğramaya, öldürülmeye ve zarar görmeye devam ettikleri daha küçük alanlara sürmüştür. İsrail, 07 Ekim-14 Mart verilerine göre, 14,861'i çocuk, toplamda 40,042 kişiyi öldürmüştür. 60.000'i aşkın Filistinliyi de ağır bedensel ve ruhsal hasara uğratarak yaralamıştır. İsrail aynı zamanda Gazze'nin tüm mahalleleri de dâhil olmak üzere geniş alanlarını harabeye çevirmiş ve 355.000'den fazla Filistinlinin evinin yanı sıra geniş tarım arazilerini, fırınları, okulları, üniversiteleri, işyerlerini, ibadethaneleri, mezarlıkları, kültürel ve arkeolojik alanları, belediye ve mahkeme binalarını, su ve sıhhi tesisler ile elektrik şebekeleri de dâhil olmak üzere hayati önem taşıyan altyapıyı tahrip etmiş ya da yıkmış, Filistin tıp ve sağlık sistemine yönelik amansız bir saldırı sürdürmüştür. İsrail, Gazze halkını öldürerek, zarara uğratarak, yok ederek ve grup halinde fiziksel olarak yok olmalarını sağlayacak yaşam koşulları tesis ederek Gazze'yi enkaza çevirmiştir ve çevirmeye devam etmektedir.

Soykırım suçu işlemiş olan İsrail Devleti aynı zamanda silahlı çatışmalar ve savaş hallerinde uygulanması için düzenlenmiş olan uluslararası hukuk kurallarını da ihlal etmiştir.

Uluslararası sözleşmeler ile sivilin her şartta korunması ilkesi belirlenmiştir. Şöyle ki;

- 1945 tarihli Birleşmiş Milletler Antlaşması ile devletlerin birbirlerine karşı kuvvet kullanması hukuksuz hale gelmiştir.
- Birleşmiş Milletler, Olağanüstü ve Silahlı Çatışma Hallerinde Kadınların ve Çocukların Korunmasına Dair Bildiriye göre: ".....kadınlara ve çocuklara karşı işlenen baskıcı ve zalimane, insanlık dışı fiiller suç olarak kabul edilir".

- 1949 tarihli Uluslararası İnsancıl Hukuk ortak 3 maddesi ile korunan kişiler;
Çatışmalara doğrudan katılmayan kişiler,
Silahlarını bırakmış kişiler,
Hastalık, yaralanma, tutuklanma veya başka nedenlerle çatışma dışı kalmış kişilerdir.

Bu kişilere karşı yapılması kesinlikle yasaklanan ve savaş suçu teşkil eden eylemler ise şunlardır:
Kişinin hayatına, vücut bütünlüğüne veya onuruna yönelik her türlü saldırı, işkence ve kötü muamele;
Rehin alma;
Hukuka uygun şekilde kurulmayan ve işletilmeyen mahkemelerce verilen mahkumiyet kararlarının infazı.

- Ayrıca 1977 tarihli 2 no.lu Ek Protokolde güvence altına alınanlar ise şunlardır:
Herkesin insanca muamele görmesi;
Yaralıların, hastaların ve deniz kazasına uğrayanların özel korunması;
Sivil halkın askeri operasyonlardan korunması.
- Silahlı çatışma ya da savaş anlarında tarafların uymakla mükellef olduğu uluslararası teamül kuralları ise şöyle söyler:
Askeri zaruret ilkesi: Askeri güç kullanımı orantılı olmalıdır. Aşırı veya gereksiz şiddet kullanmak yasaktır;
İnsani davranış kurallarına uyma: İnsan haklarına saygı gösterilmeli ve kötü muamele, gereksiz acı ve istismar önlenmelidir;
Ayrım ilkesi: Askeri hedefler ile sivil hedefler arasında ayrım yapılmalıdır. Askeri operasyonlar sivillere ve sivil altyapıya zarar vermemeye yönelik olmalıdır.

Uluslararası teamül kuralları da dahil olmak üzere iddiamemizin hukuki dayanağı olarak sunulmuş uluslararası sözleşmeler İsrail Devletince ihlal edilmiş ve tüm dünyanın gözü önünde soykırım suçu işlenerek savaş hukukuna ilişkin teamüllere de riayet edilmemiştir. Şöyle ki;

- İsrail hapishanelerinde tutsak Filistinlilere yönelik homofobinin ve transfobinin taciz ve tehdit aracı olarak kullanıldığına yönelik tanıklıklar ve emareler bulunmaktadır.
- Gazze'deki kadınlar doğru beslenme, sanitasyon ve doğum sırasında mahrumiyet gibi basit ihtiyaçlardan yoksun bırakılmıştır.

Filistin Devleti Merkez İstatistik Bürosunun raporuna göre; Gazze Şeridi'nde yerinden edilen yaklaşık 2 milyon sivilin yarısının kadınlardan oluştuğu, 2023 yılında sadece Batı Şeria'da 300 kadının hukuksuz şekilde tutuklandığı ve bunlardan 200'ünün, İsrail'in Gazze Şeridi'ne saldırıları sırasında olduğu, koşulların gitgide kötüleşmesi üzerine kadınların ve çocukların gıda tüketimini azalttığı, hamilelerin yetersiz beslenmesi sonucunda doğum anormallikleri ve erken ölüm vakalarıyla karşılaşıldığı, yaklaşık 60 bin hamile kadının yaşadığı Gazze'de günde ortalama 180 doğum gerçekleştiği ve bu kadınların en az %15'inin tıbbi müdahale koşullarının yetersiz olması sebebiyle doğum sonrası komplikasyon riski taşıdığı, ilaç yetersizliği ve hijyen ürünlerine ulaşamaması sebebiyle kadınların jinekolojik enfeksiyon riski taşıdığı, bu durumun psikolojik ve fiziksel sağlıklarını olumsuz etkilediği belirtilmiştir.

- Birleşmiş Milletler tesislerinde yaşayan 4600 yerinden edilmiş hamile kadın ve yaklaşık 380 yeni doğmuş bebek tıbbi müdahaleye ihtiyaç duymaktadır.

Kadınlar anestezi olmadan doğum yapmaya mecbur kalırken doktorlar doğumları yetersiz flaş ışıklarıyla gerçekleştirmektedir.

- 2015'te BM'nin tahminlerine göre, yaklaşık 1.700 çocuk, okula gitmek için beş veya daha fazla kilometre yürümek zorunda kalmıştır.

Uzun mesafeler ve yerleşimciler veya askerler tarafından taciz edilme korkusu, bazı ebeveynlerin özellikle kız çocuklarını okuldaki almalarına neden olmaktadır. Bu durum hem eğitim hakkından mahrumiyete hem de cinsiyet eşitsizliğine yol açmaktadır.

- Tutsak Filistinli kadınlara uygulanan cinsel taciz ve hücre hapsi vakaları, tıbbi yardıma erişimin engellendiği, kadınların keyfi olarak gözetim altına alındıkları, yağmurda-soğukta bir kafeste tutuldukları, yemek/ilaç/ped gibi ihtiyaçlara erişimin engellendiği, aşışılmalı koşullarda fotoğraflarının çekildiği kayıt altına alınmıştır.

Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonunun (UNICEF) raporuna göre "Gazze'de 17 bin çocuğun refakatsiz kaldığı ya da ailesinden ayrıldığı tahmin ediliyor".

- 7 Ekim sonrası ağır bombardıman altındaki Gazze'de acillerde sürekli hasta bakan doktorlar, tüm ailesi ölmüş yaralı çocuklar için özel bir kısaltma kullanmaya başlamışlardır: WCNSF (Wounded Child - No Surviving Family; Yaralı Çocuk - Ailesi Hayatta Değil)

Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımladığı sağlık hakkının ihlali söz konusudur. Dünya Sağlık Örgütü sağlık hakkını "Yalnızca hastalık veya sakatlığın olmaması değil, fiziksel, ruhsal ve sosyal olarak tam bir iyilik halidir" şeklinde tanımlamıştır.

İsrail, başta çocuklar olmak üzere Filistin halkının sağlık hakkını ihlal etmektedir.

- Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonunun (UNICEF) raporlarına göre Gazze'de yaşananlar dolayısıyla çocuklarda aşırı kaygı, iştah kaybı, uyumama, duygusal patlamalar yaşama, her patlama sesi duyduklarında paniğe kapılma, travma sonrası stres bozukluğu, korkudan geceleri altını ıslatma, tepkisel konuşmazlık (reactive mutism), kendine zarar verme eğilimi ve intihar düşüncesi görülmektedir. Birleşmiş Milletler Yakın Doğu'daki Filistinli Mültecilere Yardım Kuruluşunun (UNRWA) verilerine göre, İsrail'in Gazze'ye yaptığı saldırıların uzun yıllardır süre gelmesinden dolayı Gazze'deki çocukların %58'i zaten 7 Ekim öncesinde de psikolojik desteğe ihtiyaç duymaktaydı.
- İsrail'in Gazze'yi ve Han Yunus'u bombalamasının yanı sıra bölgede bulunan İsraili askerlerin sadece zevk için atları, eşekleri ve koyunları vurduğu görüntüler bulunmaktadır.
- Bölgedeki hayvan katliamına bizzat şahit olan Fadel Nabhan'ın tanıklığı iddianamenin dayanak noktalarındandır.
- Filistin Çevre Kalite Kurumunun verdiği bilgiye göre, "Gazze Şeridi'nde kullanılan silah ve bomba türleri sebebiyle bitki ve hayvan çeşitliliği de dahil olmak üzere bölgedeki yaban hayatı bileşenleri asırlar boyunca sürecektir tahribata maruz kalmıştır".
- Gazze'de oluşan çöp ve moloz dağları, göç eden kuşların uğrak yerinin İsrail'in kullandığı yasaklı silahlar nedeniyle yok olması, açlık sebebiyle cesetleri yiyen hayvanların varlığı, hem hayvanat bahçesinde hem de şehir merkezinde hayvanların açlık ve susuzluk sebebiyle ölüp çürümesi ve bu durumun salgın hastalık tehdidine sebep olması... Bunlar, İsrail'in hayvan ve doğa katliamı eylemlerinin sonuçlarından sadece bazılarıdır.
- Filistinlilerin yiyecek yemek bulamamasından mütevellit normalde binek [hayvanı] olarak kullandıkları atları, develeri yemeye başlamaları gözlenmiştir.
- İsrail, Filistinliler balık tüketmesin diye denizleri bombalamaktadır. Bu bombalamalara ilişkin görüntüler mevcuttur.

- Filistinli Hidrologlar Grubuna göre; "Gazze'de savaştan önce suyun %90'ı içmeye uygun değilken, şu anda %99'u uygun değildir."
- Sağlık ve Çevre Laboratuvarı Daire Başkanı Atiyye el-Berş'in açıklamalarına göre; "Filistin'de deniz suyu kirliliği 2012-2013 döneminden sonra %20'den %60'a yükselmiştir."
- Susan Abulhawa'nın tanıklığı: "Hayvan kurtarma denince aklımıza hemen kediler ve köpekler gelse de, burada eşekler (katırlar) ve atlar da çok kötü durumda, çok fazla sömürülüyorlar. Yakıt olmadığı için insanlar bir şey taşıma ya da ulaşım için onları kullanıyor. Bu nedenle yükleri daha da arttı. Ancak daha çok kullanıldıkları halde yeteri kadar yiyecek bulamıyor, beslenemiyorlar."
- Filistin Tarımsal Çalışma Komiteleri Birliği ise "İsrail, ABD'nin gönderdiği beyaz fosfor ve diğer kimyasallarla tarım arazilerini bombalıyor. Bu bombalar toprakta kanserojen maddelerin birikmesine neden oluyor ve gelecekte o topraktan ürün alanlar kanser olacak" açıklamasında bulunmuştur.

1925 yılında imzalanan Cenevre Protokolü ile kimyasal gazların savaş sırasında kullanılması yasaklanmış olup İsrail'in savaş suçu işlediği bir kez daha ispatlanmıştır.

İsrail, Gazze'de akademik bilimsel ve entelektüel şahsiyetleri, önceden haber vermeksizin evlerine yönelik kasıtlı ve özel hava saldırılarıyla hedef almıştır. Nakba tanıklarından Hadia Nassar'ın 07.12.2023 tarihinde keskin nişancı tarafından evinin önünde öldürülmesi bunun en çarpıcı örneğidir.

İsrail'in suç teşkil eden eylemleri geçmişe, yaşanmışlıklara dair bilgi sahibi kişilerin öldürülmesine; cami, kilise, arkeolojik alanlar, kütüphaneler, arşivler, müzeler, sözlü tarih anlatıcıları, dil, yerel gelenekler, anıtlar, yer isimleri, manzara gibi tarihi ve kültürel mirasın yok olmasına yol açmıştır.

Gazze Şeridi'nde, 7 Ekim 2023 tarihinden bu yana devam eden İsrail işgali, sadece bir askeri çatışma olmanın ötesinde, Filistin halkının kültürel ve tarihi mirasına yönelik ciddi saldırılar içermektedir. Bu saldırılar, kültürel soykırımın yanı sıra, Filistin kimliği ve kolektif hafızasının yok edilmesini hedef almaktadır.

Filistin Merkezi İstatistik Bürosu (PCBS) ve Kültür Bakanlığı tarafından, 13 Mart 2024 tarihinde yayınlanan ortak bir rapora göre; İsrail işgalinin başlamasından bu yana, 45 Filistinli yazar, sanatçı ve aktivist yaşamını yitirmiş, 32 kültür merkezi, 12 müze, 2100'den fazla tarihi ve kültürel eser tahrip edilmiştir. Bu yıkımın yanı sıra, 8 yayınevi ve matbaa, 3 sanatsal üretim stüdyosu, 9 halk kütüphanesi, 4 dini yapı, 219 cami tamamen, 287 cami kısmen ve 3 kilise yok edilmiş, 195 tarihi bina, 9 arkeolojik alan ve 19 üniversite ve kolej ağır hasar görmüştür.

Güney Afrika'nın UAD'ye yaptığı başvuru, Gazze'deki eylemlerin sadece Filistinlilerin "resmi hafıza ve kayıtlarını" değil, aynı zamanda "özel hafızalarını, tarihlerini ve geleceklerini" de yok ettiğini vurgulamaktadır. Bu, kültürel soykırımın daha geniş bir soykırım çerçevesinde incelenmesi gerektiğini ve bu tür eylemlerin uluslararası hukuk çerçevesinde ciddi suçlar teşkil ettiğini göstermektedir. Bu durum, uluslararası toplumun, özellikle de insan hakları ve kültürel miras koruma kuruluşlarının dikkatli bir şekilde incelemesi ve müdahale etmesi gereken bir konudur. Gazze'de yaşananlar, sadece bir bölgenin veya halkın meselesi olmanın ötesinde, küresel bir kültür mirası ve insanlığın ortak değerlerine yönelik bir saldırı olarak ele alınmalıdır.

- Uluslararası teamül ilkelerinden ayırım ilkesini gözetmeyen İsrail Devleti, askeri hedefler ile sivil hedefler arasında ayırım yapmamış, askeri operasyonlarla hem sivil halka hem de sivil altyapıya zarar vermiştir. Öyle ki Batı Şeria'daki Filistin okul binaları veya mülkleri 2010'dan Nisan 2018'e kadar en az 16 kez İsrail askeri makamları tarafından yıkılmış veya el konulmuştur. 2016'dan bu yana ise sivil altyapı tahrip ve yıkımlarına ilişkin kayıt altına alınan 12 olay yaşanmıştır.

- Hafızasızlaştırma girişimlerine karşı koyma, toplumsal belleği koruma, direniş ve tanıklık etme gibi kritik bir role sahip olan Filistin sinemasına ilişkin bilgi kırım yoluyla kültürel soykırım tarihinin her anında [İsrail]; Filistin sinemacılarını kasıtlı olarak katletmiş, kültürel birikimleri olan arşivlerini yok etmiş, sanat kurumlarını sistematik bir biçimde tahrip etmiştir.

1970'de Ürdün'de yaşanan Kara Eylül katliamlarını belgeleyen, "Ruhumuzu ve kanımızı adayarak, kendimizi senin için feda ediyoruz, ah Filistin!" şeklindeki politik şarkıdan ödünç alınan "Ruhlarımız ve Kanımızla" başlığını taşıyan filmin görüntü yönetmeni, aynı zamanda Filistin'in öncü kadın sinemacılarından olan Sulafah Jadallah 1970 sırasında vurulmuş, vücudu kısmen felç olmuştur. Kameraman ve yönetmenlerinden Hani Jawhariyyah 1976'da Lübnan İç Savaşı sırasında, elinde kamerayla öldürülmüştür. Jawhariyyah'ın kamerası, 1967 savaşı sırasında Ürdün nehrindeki köprülerden kaçan Filistinlileri kaydetmişti.

İsrail vatandaşı olan Mohammed Bakri'nin yönetmenliğini yaptığı "Cenin, Cenin", Nisan 2002'de İkinci İntifada sırasında, Cenin mülteci kampında İsrail askerlerinin Filistinli mültecilere karşı işlemiş olduğu savaş suçunu belgeleyen, dolayısıyla Siyonist rejimin tahribinin kanıtlığını üstlenen bir belgesel filmidir. Filmin yapımcılığını üstlenen İyad Samoudi, 23 Haziran 2002 tarihinde filmin çekimlerinin sonunda Cenin'in batısındaki El-Yamoun kasabasında İsrail askerleri tarafından öldürülmüştür.

İsrail bölge mahkemesi, Bakri'nin "Cenin, Cenin" adlı belgesel filmin gösterim ve dağıtımının yasaklanmasına karar vermiştir. Filmin yasaklanması, yapımcısının öldürülmesi ve yönetmene karşı uygulanan hukuki ve mali baskılar; Filistin halkının anlatısını ve hikayesini dünya sahnesine taşıma çabalarının karşılaştığı engelleri göstermektedir.

- Gazze Şeridi'ne uygulanan yasadışı abluka, 2007'den bu yana iki milyondan fazla Filistinlinin toplu cezalandırmaya maruz kaldığı bu fiziksel tuzağın en bilinen örneğidir. Gazze Şeridi'ni çevreleyen ağır askeri çit ve 'girilmez bölge', yerleşim bölgesini %17, tarım alanını %35 oranında küçültürken, deniz ablukasının bir sonucu olarak deniz alanına erişim %85 oranında azalmıştır. **GAZZE BİR AÇIK HAVA HAPİSHANESİNE DÖNÜŞTÜRÜLMÜŞTÜR.**

Gazze'nin kuzeyinden, Han Yunus gibi yerle bir edilen kentlerinden güneye hareket etmeye zorlanan yüz binlerce Filistinli, Gazze'nin güneyinde, Mısır sınırında yer alan Refah kentine sığıntı. Öncesinde yaklaşık 300.000 olan kentin nüfusu, aşırı sağlıksız koşullarda yaşamak zorunda kalan yaklaşık 1.5 milyon insana çıktı. Gazze nüfusunun yarısından fazlasına karşılık gelen bu 1.5 milyon Filistinlinin, **İsrail'in bölgenin geri kalanındaki kentsel peyzajın büyük bölümünü yerle bir eden ve 30.000'den fazla insanın ölümüne neden olan saldırısı karşısında kaçacak hiçbir yeri bulunmamaktadır. Kentin neredeyse her santimetrekaresini dolduran çadırlar arasındaki dar yarıklarda Filistinliler, İsrail'in kara hareketinin ortasında yaşamaya mecbur bırakılmaktadır.**

- Birleşmiş Milletler İnsani Yardım Koordinasyon Ofisinin (The United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs, OCHA) 12 Mart 2024 tarihli raporuna göre; 9.000'i kadın, 13.000'i çocuk olmak üzere toplam 31.184 kişi yaşamını yitirmiştir. Bu rakama, kaybolan ya da yıkıntılar altında kalan yaklaşık 7.000 kişi dahil değildir.

Yine aynı rapora göre, Gazze'deki konut birimlerinin %60'tan fazlası yıkılmıştır.

- İSRAİL ASKERİ GÜCÜ; SAĞLIK HİZMETİ VEREN ÇALIŞANLARI, SAĞLIK HİZMETİ VEREN MEKAN ve ARAÇLARI HEDEF ALARAK ORTADAN KALDIRMIŞ, GAZZEDEKİ 36 HASTANEDEN 24 TANESİ BOMBALAR İLE YIKILMIŞ veya HİZMET VEREMEZ KILINMIŞ, HASTA VE YARALILAR SAĞLIK HİZMETİNE ULAŞAMAZ DURUMA GETİRİLMİŞTİR.**
- İSRAİL ASKERİ GÜCÜ; GAZZEDE EĞİTİM HİZMETİNİN ALTYAPISINI VE KURUMLARINI YOK ETMİŞTİR: Dünyanın dört bir yanından akademisyenlerin oluşturduğu "Filistin Savaşına Karşı Akademisyenler" (SAWP) raporuna göre; İsrail'in Gazze'ye saldırıları sonucunda**

90 bin üniversite öğrencisinin yükseköğrenimi yarıda kesilirken, yıkılan veya zarar gören yaklaşık 370 okulun 620 binden fazla öğrencisi de eğitimlerinden olmuştur. Gazze'de 231 öğretmen ve akademisyen ile 4 bin 237 öğrenci hayatını kaybetti, 7 bin 800 öğrenci ve 707 eğitim çalışanı yaralandı. Bu rakamları ayrıca Filistin Eğitim Bakanlığı da kamuoyuyla paylaştı.

- İSRAİL; GAZZE'YE GIDA VE DİĞER SOSYAL YARDIMLARIN GİRMESİNİ ENGELLEYEREK AÇLIĞA SEBEP OLMUŞTUR. BM'NİN 21.03.2024 TARİHLİ RAPORUNA GÖRE; GAZZE'YE BESLENME VE DİĞER SOSYAL İHTİYAÇLARI KARŞILAYACAK ÜRÜNLERİN GİRMESİNİN İSRAİL TARAFINDAN ENGELLENMESİ 21 ÇOCUĞUN AÇLIKTAN ÖLMESİNE SEBEP OLMUŞTUR.
- Gazetecileri Koruma Komitesinin (CPJ) 14 Mart 2024 itibariyle hazırladığı rapora göre ise savaşın başladığı 7 Ekim'den bu yana öldürülen medya çalışanı sayısı en az 95'tir.

CPJ verilerine göre:

- 95 gazeteci ve medya çalışanının öldüğü doğrulandı; 90 Filistinli, 2 İsrailli ve 3 Lübnanlı.
- 16 gazetecinin yaralandığı bildirildi.
- 4 gazetecinin kayıp olduğu bildirildi.
- 25 gazetecinin tutuklandığı bildirildi.
- Çok sayıda saldırı, tehdit, siber saldırı, sansür ve aile üyelerinin öldürülmesi söz konusudur.

Gazeteci cinayetleri ve artan tehditler üzerine 1 Şubat 2024 tarihinde, aralarında Filistin topraklarında insan hakları durumu Özel Raportörü Francesca Albanese'nin de bulunduğu dört BM özel raportörü bir açıklama yayımladı. Açıklamada şöyle deniyordu; "Basın yazılı ceketler ve kasklar giymelerine ya da iyi işaretlenmiş basın araçlarında seyahat etmelerine rağmen gazetecilerin saldırıya uğradığına dair rahatsız edici raporlar aldık, bu da öldürme, yaralama ve gözaltıların İsrail güçleri tarafından medyayı engellemek ve eleştirel haberciliği susturmak için kasıtlı bir strateji olduğunu gösteriyor gibi görünüyor."

- OCHA 15 Mart raporuna göre; İsrail saldırılarıyla 7 Ekim'den bu yana öldürülen sağlık çalışanı sayısı 348, BM çalışanı sayısı 168 olmuştur. Bu BM tarihinde ilk defa en kısa süre zarfında öldürülen en yüksek çalışan sayısı oldu. 48 sivil savunma çalışanı, 14 Filistin Kızılay çalışanı da saldırılar sonucu hayatını kaybetti.
- **İsrail'in işlediği savaş suçları sadece Filistin halkına yönelik olmayıp Filistin halkının haklarını savunmaya çalışan barış aktivistleri de İsrail'in katliamcı eylemlerinden paylarını almıştır.**

İSRAİL APARTHEID SUÇU İŞLEMEKTEDİR:

Apartheid, uluslararası kamu hukukunun ihlali, uluslararası koruma altındaki insan haklarının ağır ihlali ve uluslararası ceza hukuku kapsamında insanlığa karşı işlenen bir suçtur. İsrail, insanlığa karşı işlenen suç niteliğinde olan apartheid suçunu kurumsallaşmış bir sistematik ve tahakküm şeklinde Filistinliler üzerinde, hayatın her alanında uygulamaktadır.

Doğu Kudüs'te, işgal ettiği 1967 yılından itibaren, işgalci güç olarak ve yerleşimci kolonyalist proje çerçevesinde zamana yayılmış sistemli bir "etnik temizlik politikası"nı uygulamaktadır. Doğu Kudüs'te Filistinlilere yönelik zorla evlerini tahliye girişimleri, nüfus dengesini Filistinliler aleyhine bozmayı amaçlayan Doğu Kudüs'ün Filistinlilerden arındırılması planı kapsamında 1967'den beri sürmekte olan etnik temizlik çabasının bir parçasıdır. İsrail, Haziran 1967'de Doğu Kudüs'ü işgal ettiğinden beri uluslararası hukuku ihlal etme pahasına Filistinlilerin arazilerine ve mülklerine el koymakla veya binalarını yıkmakla meşguldür. Az sonra mahkemenize yapılacak olan sunumlar açıkça bu durumu gösterecektir.

Ev Yıkımlarına Karşı İsrail Komitesi, İsrail'in 1967'den 2019'un sonuna kadar 56,500 Filistinli yapıyı yerle bir ettiğini tahmin etmektedir. İşgal altındaki Filistin topraklarında İsrail ordusu tarafından belirlenen bina kanunları ve yönetmeliklerini uygulamak için idari ev yıkımları gerçekleştiriliyor.

İsrail merkezli B'Tselem'in de aralarında olduğu pek çok insan hakları kuruluşu işgal idaresinin çıkardığı "kanunları" ve bunlara göre aldığı yıkım kararlarını işgal altındaki toprakların bazı kısımlarını, özellikle de Doğu Kudüs'ü Filistinlisizleştirme planının bir parçası olduğunu belirtmektedir. Cezai ev yıkımları, işgal idaresine karşı itaatsizlik gösteren Filistinlilerin ve yakınlarının evlerinin yıkılmasını içeriyor.

Likud'un kurucusu ve İsrail'in altıncı başbakanlığını yapan, aynı zamanda Nobel Barış Ödülü alan İsraili politikacı Menahem Begin; 1948 yılında, içlerinde en bilineni olan Deir Yasin köyüne baskın yapılarak 254 sivil köylünün öldürülmesi hakkındaki soykırım sonrasında, "Eğer biz bu tarz bir eylem yapmamış olsaydık Arap halkını dehşete düşürüp bölgeden çekilmesini sağlayamayacak, sindiremeyecektik. Dolayısıyla BM tarafından kurdurulan yeni İsrail Devleti kağıt üzerinde kalmaya mahkum olacaktı" diyerek daha o zamanlardan İsrail Devletinin Filistin halkına soykırım gerçekleştirdiğini açıkça ikrar etmiştir.

İsrail İstihbarat Bakanlığının sızdırılan politika belgesi, Gazze nüfusunun kalıcı olarak Mısır'a sürülmesini önererek Filistin'de etnik temizlik uygulamaya devam ettiğini bir kez daha göstermiş oldu.

12 Ocak 1951'te yürürlüğe giren Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'ne taraf olan ülkelerin sözleşmeden doğan bazı sorumlulukları bulunmaktadır.

Sözleşmeye Taraf Devletlerin Yükümlülükleri Şunlardır:

- Soykırım yapmama yükümlülüğü (madde 1);
- Soykırımı önleme yükümlülüğü (madde 1; UAD'ye göre bu yükümlülük ülke sınırları dışını da kapsamaktadır);
- Soykırım suçunu cezalandırma yükümlülüğü (madde 1);
- Sözleşme hükümlerinin yürürlüğe girmesi için gerekli yasal düzenlemeleri yapma yükümlülüğü (madde 5);
- Sözleşmeye göre suçlu bulunan kişiler için etkili cezalar verilmesini sağlama yükümlülüğü (madde 5);
- Soykırım suçunu işlediğine dair hakkında suç isnadı bulunan kimselerin, suçun işlendiği ülkedeki devletin yetkili bir mahkemesi veya yargılama yetkisine sahip bulunan uluslararası bir ceza mahkemesi tarafından yargılanmasını sağlama yükümlülüğü (madde 6);
- Soykırım suçunun siyasi suç sayılmaması ve soykırım suçunu işleyenleri iade etme yükümlülüğü (madde 7).

Görüleceği üzere sözleşmeye taraf olan ülkelerin, soykırım suçunu cezalandırmanın yanı sıra soykırımı önleme yükümlülükleri de bulunmaktadır.

Soykırım suçunu halen işlemekte olan İsrail Devletinin, 12 Ocak 1951'de yürürlüğe giren Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'ne taraf olan devletler ile yürüttüğü diplomatik, askeri ve ekonomik-ticari ilişkiler devam etmekte olup sözleşme yükümlülüğünü ihlal eden devletler soykırım suçuna iştirak etmiş bulunmaktadır. Suça ortaklık etmekte olan işbu devletlerin İsrail Devleti ile olan, başta ticari olmak üzere askeri, diplomatik ilişkilerini tamamen sonlandırmaları ve suça iştiraklerinden ötürü Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi ile diğer uluslararası sözleşmeler ve teamül kuralları gereğince yargılanmaları gerekmektedir.

SONUÇ

Delillerin takdiri vicdanlarda kurulu mahkemelerimize ait olmak üzere; şüphelilerin üzerine atılı SOYKIRIM SUÇU, SAVAŞ SUÇU, APARTHEİZM, İNSANLIĞA KARŞI SUÇLAR VE DİĞER İNSAN HAKKI İHLALLERİNİN yukarıda yazılı sevk maddeleri olan;

Uluslararası Soykırımı Önleme ve Cezalandırma Sözleşmesi,

Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Statüsü,

Uluslararası İnsancıl Hukuk,

Tarihi Eserlerin, Sanatsal Kurumların ve Bilimsel Yapıtların Korunmasına Dair Washington Sözleşmesi,

Birleşmiş Milletler, Olağanüstü ve Silahlı Çatışma Hallerinde Kadınların ve Çocukların Korunmasına Dair Bildiri

ve diğer Uluslararası Sözleşmeler **uyarınca cezalandırılması, bu süreç zarfında suç teşkil eden eylemlerinin devam etmemesi için özellikle sevk maddelerinde yer verdiğimiz sözleşmelere taraf ülkeler ve uluslararası ceza yargı organları ile örgütleri tarafından güvenlik tedbirleri uygulanması, başta FİLİSTİN HALKI olmak üzere TÜM DÜNYA HALKLARI adına iddia ve talep olunur.**

FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK PLATFORMU

VİCDAN HEYETİ KARARI

24.03.2024 tarihinde, Vicdan Mahkemesi sonunda mahkeme heyetinin açıkladığı karar bu bölümde sunulmuştur.

Değerli basın mensupları; tüm gün birlikte bu salonda ve canlı yayında Gazze'de yaşanan felaketlere tanıklık ettiğimiz arkadaşlar; Vicdan Mahkememiz tamamlandı. İddialar, tanıklıklar, uluslararası tanıklıklar, belgeler, kanıtlar arka arkaya sunuldu. Hep birlikte izledik. Şuna eminiz ki vicdanlarımızda İsrail Devleti/Netanyahu Hükümeti suçludur. Buna şüphe yok. İddianamede yer aldığı gibi, 07 Ekim–14 Mart verilerine göre; 14,861'i çocuk, 40,042 kişi öldürülmüştür. 10 binden fazla insanın hâlâ kayıp olduğu, enkaz altında kalarak öldüğü tahmin ediliyor. 60 bini aşkın Filistinli de ağır bedensel ve ruhsal hasara uğrayarak yaralanmıştır. İsrail Devleti, Gazze'nin tüm mahalleleri de dahil olmak üzere geniş alanlarını harabeye çevirmiş ve 355 binden fazla Filistinlinin evinin yanı sıra geniş tarım arazilerini, fırınlarını, okullarını, üniversitelerini, işyerlerini, ibadethanelerini, mezarlıklarını, kültürel ve arkeolojik alanlarını, belediye ve mahkeme binalarını, su ve sıhhi tesisler ile elektrik şebekeleri de dahil olmak üzere hayati önem taşıyan altyapıyı tahrip etmiş ya da yıkmış, Filistin tıp ve sağlık sistemine yönelik amansız bir saldırı sürdürmüştür.

Bu veriler bizim açımızdan, 12 Ocak 1951'de yürürlüğe giren Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesinin 2. maddesine göre, çok açık bir soykırım girişimidir.

Bugün tanık olduğumuz tüm belgeler, konuşmalar ve tanıklıklar İsrail Devletinin soykırım ve savaş suçu işlediğini de ortaya koyuyor. Şu anda biz burada toplantıdayken, savaş suçları aralıksız bir şekilde sürüyor.

Bizim açımızdan 7 Ekim'den beri süren tüm gelişmeler, aynı zamanda, 3 Eylül 1981 tarihinde yürürlüğe giren "Kadınlara Karşı Her Türlü Ayırmacılığın Önlenmesi Sözleşmesi"nin İsrail Devleti tarafından ayaklar altına alındığını da gösteriyor. Gazze'de uygulanan şiddetin kadınlar açısından ne anlama geldiğini biliyoruz: Cinsel şiddet ve işkence vakaları, tıbbi yardıma erişimin engellenmesi, kadınların keyfi olarak gözaltına alınmaları, yağmurda-soğukta bir kafeste tutuldukları, yemek, ilaç, ped gibi ihtiyaçlara erişimin engellendiği, aşağılayıcı koşullarda fotoğraflarının çekildiği kayıt altına alınmıştır.

Tanıklıklar bize 1925'te imzalanan Cenevre Protokolü'yle savaş sırasında kullanımı yasaklanan kimyasal gazların İsrail Devleti tarafından kullanıldığını ve bu devletin savaş suçu işlediğini bir kez daha ispatlamıştır.

Uluslararası teamüller arasındaki ayırım ilkesini gözetmeyen İsrail Devleti/Netanyahu Hükümeti, askeri hedefler ile sivil hedefler arasında ayırım yapmamış, askeri operasyonlarla hem sivil halka hem de sivil altyapıya zarar vermiştir. Öyle ki Batı Şeria'daki Filistinli okul binaları veya mülkleri, 2010'dan Nisan 2018'e kadar en az 16 kez İsrail askeri makamları tarafından yıkılmış veya el konulmuştur. 2016'dan bu yana ise sivil altyapı tahrip ve yıkımlarına ilişkin kayıt altına alınan 12 olay yaşanmıştır.

İsrail Devletinin uyguladığı şiddet çok ağırdır ve Güney Afrika'nın Uluslararası Adalet Divanında başlattığı davada bu devlet çoktan soykırımcılıkla damgalandı. Bizim bugün tanık olduğumuz, izlediğimiz ve tespit ettiğimiz tüm olgular şunu gösteriyor: İsrail Devleti çok açık bir şekilde dünyanın gözünün içine baka baka SAVAŞ SUÇU, SOYKIRIM SUÇU, IRK AYRIMCILIĞI ve İNSANLIĞA KARŞI SUÇ işliyor. Kendisini insan hakkı ihlalleri konusunda hiçbir kural ve kurum tarafından engellenemez olarak görüyor. Bu açıdan Uluslararası Soykırımı Önleme ve Cezalandırma Sözleşmesi; Uluslararası Ceza Mahkemesi Roma Statüsü; Uluslararası İnsancıl Hukuka dair Cenevre Sözleşmeleri; Tarihi Eserlerin, Sanatsal Kurumların ve Bilimsel Yapıtların Korunmasına Dair Washington Sözleşmesi; Birleşmiş Milletler Olağanüstü ve Silahlı Çatışma Hallerinde Kadınların ve Çocukların Korunmasına Dair Bildiri ve diğer uluslararası sözleşmeleri ihlal ediyor.

İsrail Devleti/Netanyahu Hükümetinin her düzeyde suç işlemeye devam etmesinin engellenmesi, İsrail Devletinin hiçbir şekilde bağlayıcı olarak görmediği uluslararası sözleşmelere uymaya zorlanması ve işlediği suçların hesabını vermesi ama her şeyden önce hemen, hiç vakit kaybetmeden Gazze'de acil bir ateşkesin ilan edilmesi Vicdan Heyeti ve eminiz ki buradaki tüm arkadaşlarımız açısından ortak talebimiz olarak öne çıkıyor.

Biz en başından beri, yargı dağıtan bir kurum değil, kalbi Gazze'yle atan küresel işgal karşıtlarının bir parçası olarak hareket eden insanlar olduğumuzun altını çizdik. Amacımız 21. yüzyılın bu vahşetinin, soykırımın kanıksanmasına hayır demek.

Amacımız Gazze'de bizden kopartılıp alınan her bir Gazzelinin, işçinin, yoksulun, kadının LGBTİ+'nın, yaşlının, çocuğun ve tüm canlıların unutulmayacağını göstermek. Amacımız bugün Vicdan Mahkemesine Refah'tan bağlanan Filistinli arkadaşımıza yalnız olmadığını, Gazze'yle dayanışan kocaman bir vicdan hareketi olduğunu göstermek.

Amacımız alarm zillerini çalmak. Amacımız, tüm dünyayla birlikte tüm dünyanın gözünü bu soykırım girişimine odaklamak. Amacımız, uyarmak.

İsrail Devleti bunu tek başına yapmıyor. Arkasında Batı bloku devletleri var, ABD var. Artık soykırım suçunun destekçisidir bu devletler.

Türkiye de dahil, bölgede İsrail Devleti ile ikili anlaşmaları ve ticari ilişkilerini sürdüren tüm devletler şundan emin olsunlar ki tüm dünyanın ezilenlerinin gözünde, soykırımcı bir devletle sanki hiçbir şey olmamış gibi, sanki İsrail Devletinin 40 binden fazla Gazzeliyi öldürmesi hayatın olağan akışımış gibi ilişki sürdürmek ağır bir suçtur.

Biz, tüm dünyadaki vicdan sahibi insanları, zaten ayakta olanları, Gazze için küresel bir direnişin ateşini yakarak kendi hükümetlerini İsrail Devleti ile ilişkileri kesmeye zorlayanları, Gazze'de ateşkes ilan edilene ve İsrail Devleti tüm bu suçlarından yargılanana kadar mücadeleyi büyötmeye, hep beraber, çok daha büyük, çok daha kararlı, çok daha birleşik bir hareketi örmeye, daha kapsayıcı ve daha kararlı davranmaya çağırıyoruz.

Bu vicdan hareketini büyötmek zorundayız.

Bugün 15 masa, işçiler, kadınlar ve LGBTİ+'lar, çocuklar, ekoloji aktivistleri, akademisyenler, mimarlar, sağlıkçılar, öğretmenler, hukukçular, sanatçılar, herkes, hepimiz, göçmenler, Filistinliler, hep birlikte Gazze'de gerçekleşen soykırıma dikkat çektik.

Bizler, ilk yola çıktığımızda, Gazze'deki soykırıma karşı çıkarken, asla ama asla Yahudileri suçlayan ayrımcı bir dile kapı aralamadık. Irkçılığı makul göremeyiz. İsrail Devletinin suçlarının sorumlusu Yahudiler değil İsrail Devletidir.

Değerli arkadaşlar, çağrımız savaş yorgunu tüm dünya halklarına!

Şimdi hep beraber işgali ve soykırımı durdurmak için sesimizi yükseltme, Filistin halkıyla dayanışma mücadelemizi büyötmeye zamanıdır.

İLETİŞİM

+90 536 888 83 67

www.vicdanmahkemesi.org

filistin.ozgurluk@gmail.com

[@filistin.ozgurluk](https://www.instagram.com/filistin.ozgurluk)

[@_ozgurfilistin](https://twitter.com/_ozgurfilistin)